

متن پرسش

سلام علیکم خدمت استاد: واقعا سران حزب الله چه گوهرهایی بوده اند که کسی چون حاج شیخ جعفر ناصری (که عرفای نحله نجف را درک کرده اند) در وصف آنان این گونه دست به قلم شده اند: «آه، شیخ نبیل و ما ادریک بسماحه الشیخ و ساحت الشیخ عالم، مجاهد، کلامی، قرآنی، طوبی له و حسن ماب، که عاشق شهادت بود و متحیرم چگونه ما در حوزه های علمیة شیعی، جای خالی آنان را پر کنیم. همت آنان، سعی و تلاش آنان، استقامتشان و خلاصه اخلاصشان مخصوص به خودشان بود و هیئات که شناخته نشدند. شبها به قرآن مشغول بود و روزها به کسب علم و کار جهادی خدمت به مسلمانان و فقرا و مستضعفین. یا دهر! اف لک من خلیلی وای بر تو ای دنیا که بهترین ها را صید می کنی. یک نفر بود اما به قدر یک ملت برای ایتم آل محمد مفید بود. سینه ام تنگی می کند و به خود می گویم بقیه عمر را به حسرت و غم بگذران که هم سید مقاومت وهم شیخ نبیل قاووق رفتند و به خود جواب می دهم: «بل احیاء عند ربهم یرزقون.» خلاصه: نشسته پشت دو پلکم هزار اقیانوس رها کنید مرا تا وسیع گریه کنم @nasery_ir

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین طور است. واقعاً وقتی فرد و یا جریانی در بستر توحید، مقابل دشمنان اسلام و انسانیت تا آن اندازه بایستد، حقیقتاً ره صد ساله را یک شبه طی می کند و تا این اندازه میدان تعالی انسان در این تاریخ گشوده است. موفق باشید